

hvis man den Gang havde fulgt hans Parti, havde den økonomiske Situation været endnu værre, end den er nu.

For at bedømme vor finansielle Stilling i det internationale Samfund, er det naturligvis nødvendigt at lægge Mærke til forskellige Ting. Vi se, at der hvert Aar fra Grosserer-Societetet kommer Meddelelse om Indførsel og Udførsel af Varer, og det forekommer mig, at man er tilbøjelig til at regne paa den Maade, at hvis vi et Aar have større Indførsel end Udførsel af Varer, er det Underskud for Staten. Men i dette Tilfælde ere for øvrigt de lærde uenige, idet en Kapacitet som Pescheke-Køedt mener det stik modsatte, altsaa, at naar vi et Aar have større Indførsel end Udførsel, falder Opgørelsen i vor Favør. Jeg tror, at hverken det ene eller det andet holder Stik, idet det afgørende er, hvilke Varer det er, som komme ind i Landet. Der kan udmærket godt være et Aar, hvor vi have større Indførsel af Varer end Udførsel, og hvor det i Virkeligheden betaler sig godt, naar det ikke er Luksusvarer, men Varer, som kunne sættes i rentable Foretagender og give gode Renter. Vi bør imidlertid have Opmærksomheden henvendt ikke alene paa, hvorledes Ind- og Udførselen stille sig, men ogsaa paa de periodiske Opgørelser af, hvorledes det staar sig med vor nationale Gæld. Disse to Ting kræve den største Opmærksomhed baade fra Rigsdagens og Regeringens Side, idet vi deraf kunne danne os et Skøn over vor fremtidige finansielle Stilling.

Nu have vi altsaa faaet en radikal Regering, og jeg vil oprigtigt ønske, at den, hvis den kommer til at sidde i længere Tid, maa kunne føre Udviklingen i vort Land frem ad gode Baner. Jeg tror, det ikke saa meget kommer an paa Teorien; i den Henseende maa man indrømme det radikale Parti, at det har haft sine Papirer i Orden. Selv om det end kan have sin Interesse for Vælgerne at høre gode oratoriske Præstationer og akademiske Diskussioner om mange forskellige Ting, hjælper dette dog ikke i Virkeligheden; det kommer meget mere an paa for den store Befolkning, at der følger praktiske Resultater af vort Arbejde her. Det kan ikke nægtes, at der er adskillige ude i Landet, der ere ved at faa Følelsen af, at dansk Politik er ved at udvikle sig til Sport. Jeg vil ikke haabe, vi i den Henseende skulle drage Lære af adskillige andre moderne Parlamenter, men at vi maa forstaa, at det netop er ved et godt

Arbejde, som frembringer Resultater, at vi vise, at vi ville noget for det danske Folk.

Jeg havde forleden Dag Indtryk af, at der hos den højtærede Konseilspræsident, da han havde Ordet, var en kende- lig Nervøsitet, ligesom hos hele det radikale Parti, og det kan man udmærket godt forstaa, fordi det politisk set jo er et uhyre svagt Ministerium, hvad man saa end ellers vil mene om det. Den højtærede Konseilspræsident opgjorde Ministeriets Stilling paa den Maade, at det havde ikke alene Støtte fra det Parti, hvorfra det er udgaaet, de 15 plus de 5, men ogsaa fra Socialdemokratiet og fra „de 27“, fordi, som Konseilspræsidenten sagde, „de 27“s Program tydeligt viste, at de maatte og skulde støtte den nuværende Regering. Det forekommer mig, at den sidste Udtalelse er en lille Smule uforsigtig, netop fordi „de 27“s Program var udsendt, længe før man fra radikal Side ilede Højre til Hjælp for at styrte Ministeriet Holstein, paa et Tidspunkt, hvor Holstein-Ledreborg klart og koncist gav Besked paa, hvilken Politik der skulde føres i Danmark. Man har naturligvis ikke Lov til at gaa ud fra, at det var for at faa Ærgerrigheden tilfredsstillet, at de nuværende Ministre kom paa Ministertaburetterne.

Med Hensyn til Socialdemokraternes Støtte hørte vi det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa sit Partis Vegne tale om dets Forhold til Ministeriet. Naturligvis havde han nogle venlige Ord til overs for det, men alene denne Udtalelse af ham, at Politikerne her i Landet maatte deles i to Lejre, Socialdemokraterne paa den ene Side og alle de andre paa den anden Side, synes jeg maatte virke mærkværdigt paa det radikale Ministerium, netop paa et Tidspunkt, da det ventede sig godt Samarbejde mellem disse to Grupper. Jeg kan ikke nægte, at jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udmærket kunde have citeret et Vers, hvis han havde været poetisk anlagt, hvad han ikke er, han har mange andre gode Egenskaber. Han er f. Eks. en Ironiens Mester, i den Henseende naar det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), selv om han forsøger derpaa, ham ikke en Gang til Skuldrene. Men hvis det ærede Medlem havde været poetisk, kunde han have citeret det kendte Vers henvendt til det radikale Ministerium:

Mads, jeg tror bestemt du dratter,
Ned af denne spinkle Gren,